

Reacties op NMa-besluit

In de armen van schurken

Daniela Hooghiemstra
freelance journalist

Even snel als het nieuws kwam dat advocaten op *no cure no pay* basis mogen werken, was het ook weer achterhaald. In hetzelfde persbericht waarmee de Nederlandse Mededingingsautoriteit (NMa) aankondigde dat de Orde van advocaten het verbod op *no cure no pay* in letselschadezaken moet laten varen, stond de ontsnappingsclausule: met een verordening kan de Orde haar verbod gewoon handhaven. De Orde is met het ontwerp van een dergelijke verordening dan ook meteen aan de slag gegaan.

De uitspraak van de NMa mag op de korte termijn dan geen gevolgen hebben, een knuppel in het hoenderhok was zij wel. Tussen de leden van de Advocaten Slachtoffers Personenschade (ASP) is 'heel wat heen en weer ge-e-mail', zegt bestuurslid P. Sieswerda. Het gevoel onder slachtoffer-advocaten dat 'de Orde wordt bestierd door lieden die niet weten wat er gebeurt in letselschade-land', zoals een letselschade-advocaat het formuleert, is door de reactie van de Orde op het NMa-besluit opgeflakkerd.

De Orde is gepreoccupeerd met de status van het vak, maar aan de frontlinie van het letselschade-wezen lijkt die zorg wat abstract. Sieswerda bijvoorbeeld, merkt steeds weer dat cliënten om betaling op *no cure no pay*-basis vragen. 'Er gaat geen week voorbij of ik krijg zo'n verzoek. Omdat ik er niet op in kan gaan, worden die mensen in de armen gedreven van schurken', zegt hij. De oprichter van de ASP, letselschade-advocaat John Beer, verbaasde zich over de argumenten waarmee de Orde in een persbericht haar bezwaar tegen *no cure no pay* onderbouwde. 'De Orde zegt dat rechtshulp ook zonder *no cure no pay* beschikbaar is via de gefinancierde rechtshulp. Maar die rechtshulp voorziet niet in de kosten van het inhuren van experts en ook niet in de

betaling van de proceskosten van de tegenpartij als de zaak wordt verloren.'

Voor alle duidelijkheid: zelf voelt Beer zich 'uiterst comfortabel' in het huidige systeem. 'Ik zit helemaal niet te wachten op *no cure no pay*', zegt hij 'maar ik heb er wel ethisch bezwaar tegen dat de Orde het onderwerp uitsluitend benadert vanuit de comfortabele positie van de advocaat. Aan de slachtoffers, die er behoefte aan hebben om door een bonafide advocaat op *no cure no pay*-basis geholpen te worden, wordt niet gedacht.' Beer zegt dat hij graag een keer samen met de Consumentenbond bij de Orde aan

tafel zou willen schuiven om dat belang te verduidelijken.

Sieswerda en Beer vinden dat het mogelijk moet zijn om onder duidelijke voorwaarden op *no cure no pay*-basis te werken. Voorkomen moet worden dat advocaten in zaken die klip en klaar zijn met twintig procent van de opbrengst gaan strijken. Achteraf moet toetsbaar zijn of op redelijke gronden een *no cure no pay*-betaling is afgesproken. De Orde zou zich met zo'n gedragscode moeten bezighouden, vinden zij. De oude wereld van klassieke notabelen botst met de nieuwe wereld van de letselschade, een *consumer driven*-tak van de advocatuur die de afgelopen tien jaar explosief is gegroeid. Liever géén regels binnen de Orde, dan het 'wilde westen' binnen laten, zo lijkt de Orde te redeneren. 'De Orde vindt de letselschade-branche niet zo chique', zegt Beer.

Tegen de wet

Landelijk deken M. Guensberg zegt dat over de afwijzing van *no cure no pay* consensus bestaat en verwacht bij het aannemen van de verordening geen problemen. 'Het College van Afgevaardigden heeft nooit geprotesteerd dat het verbod er was', zegt hij. Herman Doeleman, deken te Amsterdam en lid van het College, ziet niets in de door Beer en Sieswerda bepleitte

gedragscode. 'Je blijft toch altijd met een grijs gebied zitten.' Hij meent dat de huidige situatie al veel ruimte biedt. Het is immers toegestaan om in het begin van een zaak een laag tarief te rekenen en dit al naar gelang het succes, later te verhogen. 'Maar het eindbedrag moet wel zijn terug te herleiden tot een redelijk uurtarief', aldus Doeleman. Zijn collega in Maastricht, E. Teeuwen, voelt evenmin voor 'no cure no pay'. 'Advocaten moeten geen financieel belang hebben bij de uitkomst van een zaak', vindt hij.

De voorzitter van de Vereniging van Letselschadeadvocaten (LSA), B. Holthuis, vindt het jammer dat de uitspraak van de NMa de gesprekken die hij met de Orde voerde over *no cure no pay*, heeft doorkruist. 'De Orde is nu gedwongen tot een defensieve reactie.' Holthuis deelt de zorg van Beer en Sieswerda dat het verbod van de Orde op *no cure no pay* schimmige schaderegelingbureaus in de kaart speelt. 'Ik verwacht dat over dat probleem met de Orde te praten valt', zegt hij. Er zijn in Nederland 250 letselschade-advocaten van wie er slechts 35 alleen voor slachtoffers optreden. Hun opvattingen leggen niet veel gewicht in de schaal. Maar Guensberg vindt de letselschade-advocatuur niet specifiekere dan andere rechtsgebieden. Niet-letselschade-advocaten kunnen er volgens hem heel wel een oordeel over vellen.

Tegen het verbod van *no cure no pay* door de Orde is niets te doen, vermoedt Beer. Maar het is ook niet het einde van het verhaal. 'Ik sluit niet uit dat consumentenorganisaties bezwaar maken tegen het feit dat de verordening die de Orde wil invoeren ingaat tegen de wet', zegt hij. ■

Reactie

Pyrrusoverwinning voor de advocatuur

Het Europese Hof van Justitie heeft onlangs bepaald dat het verbod van de Orde van Advocaten voor samenwerking tussen advocaten en accountants niet strijdig is met de huidige Europese regelgeving. Natuurlijk mag, nee móet de Orde regels stellen die moeten zorgen voor een goede uitoefening van het beroep. De houding van de Orde getuigt naar mijn mening echter van een zeer ivoren-toren visie op de realiteit. In diverse andere Europese landen zoals Duitsland en Frankrijk is het wel toegestaan genoemde samenwerking aan te gaan en derhalve zal het niet lang duren of ook op dit terrein zal er Europese regelgeving komen om de distortie van het vrij verkeer van diensten en de nadelige concurrentie voor de Nederlandse dienstverlening te elimineren. De markt heeft blijkbaar behoefte aan samenwerking en zal deze afdwingen binnen het wettelijk toegestaan kader.

Wat heeft de Orde nu bereikt met genoemde uitspraak: Advocaten mogen niet binnen dezelfde rechtspersoon samenwerken om de onpartijdigheid van de advocaat te garanderen. Dit betekent dat advocaten en

accountants die wel willen samenwerken dus genoodzaakt zijn om twee aparte rechtspersonen op te richten, om vervolgens in hetzelfde kantoorpand door te gaan met de coöperatie. Hoe wil de Orde deze samenwerking controleren. Door zelf een onderzoeksbureau op te zetten? Dit lijkt ondenkbaar, maar hoe dan wel?

De bovengemelde procedure moet de Orde enige miljoenen hebben gekost, maar om wat te bereiken? Jammer van het geld want dit had beter besteed kunnen worden. De overwinning die is behaald heeft weinig waarde en is slechts een Pyrrusoverwinning die heel veel geld heeft gekost maar niet getuigt van een moderne eigentijdse visie.

De gedragsregels zijn een beter instrument om te zorgen voor een goede uitoefening van het beroep als advocaat. Het beroep van advocaat is een eerbaar beroep en de advocaat dient zich te houden aan de gedragsregels en anders wordt hij/zij disciplinair gestraft. Wel is het zaak dat deze gedragsregels regelmatig worden getoetst en indien nodig worden aangepast

aan de ontwikkelingen in de maatschappij. Om koste wat kost vast te houden aan een verouderde status-quo, die te weinig rekening houdt met Europese regels terwijl juist advocaten dienen te weten dat internationaal recht prevaleert boven nationale wetgeving, is verloren energie. Is het niet recentelijk de NMa die de Orde heeft verplicht om het verbod op te heffen van het no-cure no-pay systeem voor letselschade-advocaten? De maatschappij globaliseert en de markt moet daar mee omgaan, of we het wenselijk vinden of niet. Hooguit kunnen ongewenste ontwikkelingen worden gekanaliseerd middels een regelgevend kader, echter moet daar dan wel een breed maatschappelijk draagvlak voor zijn.

Als advocaat en als lid van het Europees Parlement weet ik dat onze maatschappij steeds Europeeser wordt en daarop moet ook de Orde anticiperen want de markt gaat voort. ■

(Toine Manders, advocaat en lid van het Europese Parlement voor de VVD.)

(advertentie)

VAN EDE & PARTNERS
PERSOONLIJKE ONTWIKKELING EN INZETBAARHEID

toonaangevend in
OUTPLACEMENT
COACHING
LOOPBAANBEGELEIDING

AMSTERDAM 020 673 40 39, ARNHEM 026 364 41 11, BREDA 076 565 65 09, EINDHOVEN 040 245 72 20,
ENSCHEDE 053 433 80 21, GRONINGEN 050 312 34 85, DEN HAAG 070 351 40 11, MAASTRICHT 043 325 76 51,
ROTTERDAM 010 412 00 22, ZWIT 030 693 24 46, ZWOLLE 038 421 02 88.

www.vanede.nl